

ŻYCIE EWANGELIA

XXII NIEDZIELA ZWYKŁA, *A* Mt 16, 21-27 * 03.09.2023

(626)

Jezus zaczął wskazywać swoim uczniom na to, że musi udać się do Jerozolimy i wiele wycierpieć od starszych i arcykapłanów oraz uczonych w Piśmie; że będzie zabity i trzeciego dnia zmartwychwstać. A Piotr wziął Go na bok i począł robić Mu wyrzuty: «Panie, niech Cię Bóg bron! Nie przyjdzie to nigdy na Ciebie». Lecz On odwrócił się i rzekł do Piotra: «Zejdź Mi z oczu, szatanie! Jesteś Mi zawadą, bo nie myślisz po Bożemu, lecz po ludzku». Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: «Jeśli ktoś chce pójść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech Mnie naśladuje. Bo kto chce zachować swoje życie, straci je; a kto straci swe życie z mego powodu, znajdzie je. Cóż bowiem za korzyść odniesie człowiek, choćby cały świat zyskał, a na swej duszy szkodę poniósł? Albo co da człowiek w zamian za swoją duszę? Albowiem Syn Człowieczy przyjdzie w chwale Ojca swego razem z aniołami swoimi i wtedy odda każdemu według jego postępowania».

Chrystus wzywa swych uczniów, ażeby „szli w Jego ślady”. Dopiero u św. Pawła wyraz „naśladowanie”, gdy Apostoł pisze; „Bądźcie naśladowcami moimi, tak jak jestem naśladowcą Chrystusa”. Gdzie indziej zaś: „A wy, przyjmując słowo pośród wielkiego ucisku, z radością Ducha Świętego, staliście się naśladowcami naszymi i Pana”. Jednakże sam wyraz nie jest tu najważniejszy. Najważniejszy jest fakt, iż całe życie i postępowanie Chrystusa uwieńczone ofiarą krzyża z miłości „za braci” pozostaje trwałym wzorem i ideałem. Skłania więc i wzywa nie tylko do poznania, ale nade wszystko do naśladowania [Jan Paweł II]

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Czy idąc za Chrystusem, jestem gotów czegoś się wyrzec? A może jestem skąpcem i niczego nie chcę dać Chrystusowi?

Do wykonania: Codziennie złożę Chrystusowi jakiś dar. Będzie to może przezwyciężenie jakiejś słabości, ofiara na rzecz bliźnich, większe zaangażowanie się w sprawę Kościoła.

KALENDARZ LITURGICZNY

03.09 (środa) Wspomnienie św. Grzegorza Wielkiego, papieża i doktora Kościoła

Urodził się ok. 540 w Rzymie, zm. 12 marca 604 tamże). Choć rządził Kościołem tylko 15 lat, położył ogromne zasługi na polu porządkowania życia duchownych, teologii oraz liturgii. Już na początku pontyfikatu określił siebie jako *servus servorum Dei* (sługa sług Bożych). Słynął z pokory i przyjaznego nastawienia do ludzi. Jednocześnie nie obawiał się plenić zła. Z entuzjazmem przystąpił do rozlicznych reform

w Kościele. Rozpoczął od oczyszczenia Kościoła rzymskiego. Zdecydowanie sprzeciwiał się symonii i nepotyzmowi. Optował za tym, by duchowni przestrzegali celibatu. Z kurii rzymskiej usunął osoby niegodne, podobnie uczynił z niegodnymi biskupami i proboszczami w Rzymie i innych diecezjach włoskich. Uporządkował też finanse papieskie. Codziennie osobiście głosił wiernym Słowo Boże. Pozostawił po sobie spuściznę literacką w postaci wielu homilii, komentarzy biblijnych, listów oraz ksiąg porządkujących życie kościelne.

04.09 (czwartek) Wspomnienie bł. Męczennic z Nowogródka

W lipcu 1943 siostry zgłosiły się na gestapo, by ofiarować swoje życie za 120 osób, aresztowanych i przeznaczonych do rozstrzelania. Karę śmierci zamieniono aresztowanym na roboty w Niemczech (zatrzymanych wywieziono 24 lipca, a nielicznych uwolniono). Wszyscy wywiezieni przeżyli wojnę. Siostry zostały wezwane 31 lipca, a następnego dnia, bez sądu i wyroku, zostały rozstrzelane. Po ekshumacji (19 marca 1945) miejscem ich pochówku stała się wspólna mogiła przy nowogródzkim kościele farnym. Zostały beatyfikowane przez papieża Jana Pawła II 5 marca 2000 roku, w czasie pierwszej beatyfikacji Wielkiego Jubileuszu Roku 2000 na Placu św. Piotra w Rzymie.

08.09 (poniedziałek) Święto Narodzenia Najświętszej Maryi Panny

Święto Narodzenia Najświętszej Maryi Panny bierze swój początek w Kościele Jerozolimskim. Apokryfy podawały wiele szczegółów dotyczących dzieciństwa Maryi, podkreślając, że przyszła Ona na świat, jako córka starszych już wiekiem małżonków Joachima i Anny, w Jerozolimie, w pobliżu świątyni. Joachim i Anna nadali swojemu nowo narodzonemu dziecku imię „Maryja”. Oznacza ono — „pani”. Chrystus jest bowiem naszym Panem, Maryja naszą Panią, Królową nieba i ziemi. „Maryja” — znaczy „piękna, piękna nie tylko ciałem, ale nade wszystko łaską Bożą, przywilejem niepokalanego poczęcia, swoim uduchowieniem. Imię „Maryja” znaczy też „światłość”, bowiem była oświecona bardziej niż wszyscy święci. „Maryja”, to imię według tradycji oznacza „gwiazdę morza”, ponieważ Matka Pana i nas ludzi opiekuje się nami, „rozbitkami zagubionymi na wielkim morzu życiowych niepewności. Maryja świeci jak gwiazda, a my, wpatrzeni w tę jasność, na pewno trafimy do portu zbawienia” (E. Ferenc).

PODPOWIEDZI NA WAKACJE:

Działalność Sióstr Nazaretanek w Nowogródku. Nazaretanki w Nowogródku od 1929 roku nauczały dzieci i młodzież religii. Działalność ta związana była z Białą Farą i wspólnotą domu Chrystusa Króla w Nowogródku. Demografia tej kresowej miejscowości, obecność współżyjących Polaków, Białorusinów, Żydów i Tatarów sprawiała, że ich posługa miała również ekumeniczny charakter. Siostry otworzyły internat, a w 1930 roku szkołę powszechną. Po wybuchu II wojny światowej Nowogródek dostał się w ręce sowieckie, a nazaretankom odebrano szkołę. Dalsze represje okupantów zmusiły siostry do opuszczenia zabudowań gospodarczych i podjęcia pracy zarobkowej w mieście. Najeźdźcy deportowali Polaków (luty 1940 i kwiecień 1941) na Syberię i do Kazachstanu. Siostry podjęły działalność charytatywną (m.in. wysyłając paczki dla deportowanych), apostołską (przygotowując dzieci do I komunii) i edukacyjną (prowadząc tajne nauczanie języka polskiego i historii). 6 lipca 1941 wkroczyły wojska niemieckie i już 3 tygodnie później odbyła się pierwsza publiczna egzekucja, w której hitlerowcy rozstrzelali 60 mieszkańców miasta